

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza vienu pamatu: Komisija esot kļūdaini interpretējusi un piemērojusi Regulas Nr. 1974/2006⁽¹⁾ 55. pantu. Tā esot kļūdaini uzskatījusi, ka Somijā noteiktie nosacījumi atbalsta piešķiršanai lietotu iekārtu iegādei nav saderīgi ar Regulas Nr. 1974/2006 55. panta 1. punkta otro daļu.

⁽¹⁾ Komisijas 2006. gada 15. decembra Regula (EK) Nr. 1974/2006, ar ko paredz sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 368, 15. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 14. februārī – *Gappol Marzena Porczyńska*/ITSB – GAP (ITM) – (“GAPPol”)

(Lieta T-125/14)

(2014/C 142/52)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PP *Gappol Marzena Porczyńska* (Łódź, Polija) (pārstāvis – J. Gwiazdowska, juriskonsulte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: GAP (ITM), Inc. (Sanfrancisko, Amerikas Savienotās Valstis)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 2. decembra lēmumu lietā R 686/2013–1;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme ar vārdisku elementu “GAPPol” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 20., 25. un 37. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 8 346 165

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas vārdiskas preču zīmes “GAP”, Kopienas grafiskas preču zīmes ar vārdisku elementu “GAP”, kā arī valsts vārdiskas preču zīmes “GAP” un valsts grafiskas preču zīmes ar vārdisku elementu “GAP” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – Vācija/Komisija

(Lieta T-134/14)

(2014/C 142/53)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze, J. Möller, un T. Lübbig, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt atbilstīgi LESD 264. pantam Eiropas Komisijas 2013. gada 18. decembra lēmumu “Valsts atbalsts SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Vācija, Atbalsts atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai un samazināta EEG piemaksa energoietilpīgiem lietotājiem, C (2013) 4424, galīgā redakcija”;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Regulas (EK) Nr. 659/1999⁽¹⁾ 4. panta 3. un 4. punkta un LESD 108. panta 2. punkta pārkāpums.

Šajā ziņā prasītāja pārmet atbildētājai oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu, neizpildot savu īpašo pienācīgas rūpības pienākumu noskaidrot faktus. Ja Komisija būtu noskaidrojusi faktus ar pienācīgo rūpību, nebūtu iemesla uzsākt oficiālo izmeklēšanas procedūru.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda faktu novērtējumā.

Otrajā pamatā prasītāja norāda, ka Komisija neesot ievērojusi atbilstošos faktus, proti, Vācijas Likuma par atjaunojamās elektroenerģijas prioritāti (*Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – EEG*) darbības veidu, un it īpaši šajā likumā paredzēto finanšu plūsmas sistēmu. Komisija neesot arī ņēmusi vērā “valsts” lomu kā likumdevējai un veidojumam, kas nes atbildību par pārraudzības iestādēm, un kļūdaini no tā secinājusi kontroles situācijas esamību.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar īpašo kompensācijas režīmu energoietilpīgiem lietotājiem netiek radītas priekšrocības.

Prasītāja norāda, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, piemērojot LESD 107. panta 1. punktu, pretrunā Vispārējās tiesas judikatūrai uzskatot, ka energoietilpīgiem lietotājiem tiek radītas priekšrocības.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka no valsts līdzekļiem netiek nodrošināta priekšrocība.

Prasītāja šeit apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, arī piemērojot LESD 107. panta 1. punktu, kad tā atzina, ka valsts iestādēm bija kontrole pār dažādu privāto sabiedrību, kuras piedalījās Likuma par atjaunojamās elektroenerģijas prioritāti sistēmā, aktīviem.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir kļūdaini interpretēts un piemērots LESD 30. un 110. pants.

Prasītāja piektā pamata ietvaros norāda, ka Komisija ir pārkāpusi pienācīgas pārvaldības procedūras principu un tiesiskās paļāvības aizsardzības principu, pārbaudot Likumu par atjaunojamās elektroenerģijas prioritāti atbilstīgi LESD 30. un 110. pantam, lai gan veids, kādā šis likums darbojas, ir bijis tai zināms vairāk nekā desmit gadus. Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, piemērojot LESD 30. un 110. pantu, jo nav ne aplikšanas ar nodokli, ne diskriminējošas situācijas šo normu izpratnē.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – SolarWorld u.c./Padome

(Lieta T-141/14)

(2014/C 142/54)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: SolarWorld AG (Bonna, Vācija), Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Itālija) un Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madride, Spānija) (pārstāvji – L. Ruessmann, advokāts, un J. Beck, Solicitor)